

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Super igne solicitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

desinamus animal adeo ignobile generosissimo omnium infestum esse, scimus etiam Culices in Leo. Num greges petulanter adeo ferocire, ut eos magna interdum clade ad internectionem adigant. Inter enim arundinetarum Mesopotamia Leones innumeris juxta fluminis ripas & fruteta vagantur, eo tempore quo hyemis clementia ibi molissima est, semper innocui: verum ubi per aestatem cœlum exaserbit, regionibus iis aëstu candefactis ambufisque propemodum, ipsi tam vapore sideris, quam multitudine culicum agitantur, quorum densissimis examinibus per eas terras omnia referuntur: qui quidem ad splendorem oculorum, tanquam ad humidiora membra convolantes eos appetunt, palpebrarum libramentis mordicus insidentes. Hinc Leones cruciati diutius, aut fluminibus, ad qua remedium causa configunt, absorbentur, aut amissis oculis immanius efferascent: quod si fieret, omnis ea quæ ad Orientem late diffunditur plaga, hujusmodi bestiæ oppleretur. Id sibi compertum esse testatur Ammianus Marcellinus Rerum gestarum libro 18.

SUPER IGNE SOLICITUS. CAP. XI.

Atque hoc quidem animal, quod ignem ingenitum, & in ipsis ossibus abstrusum gestat, ignem tamen præcipue formidat, adeo ut nihil æque vereatur, atque prætentas faces, quibus ad ferciam ejus domitandam nihil efficacius, quod & Homerus testatur eo carmine:

Kαὶ μεν τὰ δέται τὰς τοζεῖ ἐστύμενός περ.

Ardentisque faces, quas quamvis serviat, horret.

Et Pindarus Nemeis: οὐδὲ πανηρετὸς θεσσυμαχῶν τε λεόντων οὐκαλέξεται, ἀκμάν τε διεγενθεῖται οὐδεὶς οὐταν.

In cuius trepidationem admirationem adducti Aegypti facerdotes, hominem super igne formidolose sollicitum, & quasi vesanientem, ostendere si vellet, Leonis simulachrum, & faculam pingebant. Id nos vix autoribus credebamus antequam & Florentia, & demum Romæ Leones hac potissimum ratione domari consiperemus. Simulacrum hoc in marmore cæsum Romæ vidi via Leoniana, quæ ad popularem aëdem dicit, erutum frustum ex Augustorum mausoleo. Leo erat humi sessans capite sublatu, & in tergo verso: in transversum adsculpta era fax pinea cum nuce in summo capulo, tanicq; a face in Leonis tergo porrigebatur. Quamvis vero apud authores scriptum repererimus, nihil aliud ex hieroglyphico hujusmodi significari, quam, ut dicebamus, eum qui super igne pavidus esset: si tamen liceat mihi sententiam his meam admiscere, reiis interpretationem esse dixerim, edomitum furem. Causam cur ita ignem expavescat Leo, Peripateticæ eam afferunt, quod ejus animalis vis præcipua in oculis consistat: quippe oculos sicciores calidoresq; habent, ii maxime omnium ignem versantur. In idem vero significatum adduci possit illicis folium Leonino pedi subjectum: siquidem Magi ferunt Leonem illico folio calcato torpescere: eandemque vim esse folio scilla traditum à Zoroastre, non illo inquam antiquo, sed qui post Plutarchum fuit.

RELIGIOSA FORMID O. CAP. XII.

Et ne longius à Leonina formidine digrediamur Galium^a is identidem, & præcipue album, ut Ambrosius ait, à quo etiam Pythagoras abstinentem^b jubet, mirum in modum perhorrebit; quod pro symbolo colenda divinitatis accipi quidam prodidere. Siquidem Gallus, de quo Lucretius,

*Quem nequeunt rubidi confolare Leones
Inque tueri, ita continuo meminere fugat.*

divinum quiddam præ se fert, ut latius in Commentario de volucre ea perscripto, differuimus. Divinitatem vero omnis terrena potestas reformidat, ac reveretur. Leones porro cum Deum matrem sint dedicati, Terra ipsi addicti intelliguntur, & superioris bonam Leonis partem, quippe quod à jubis est reliquum, terram præ se ferre dicebamus. Sed enim aliam hujus formidinis causam adducit Proclus libello de Magia, ait enim Gallum & Leonem præcipue solaria esse

